

Sygnatura akt I C 1241/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 16-08-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Agnieszka Mękal

Protokolant:Paulina Zwolak

po rozpoznaniu w dniu 13.08.2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko (...) sp. z o.o.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.523,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 października 2012 r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1467 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C upr 1241/12

UZASADNIENIE

Powód K. B. pozwem skierowanym przeciwko (...) sp. z o.o. we W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 6 089,86 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 5 000,00 zł od dnia 12 października 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1 089,89 zł od dnia 12 października 2012 r. do dnia zapłaty. Powód żądał również zasądzenia tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwoty 1 200 zł oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, iż strona pozwana prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której organizuje różnego rodzaju przyjęcia i uroczystości w P. B. położonym w miejscowości B.. Rzeczony P. B. stał się własnością strony pozwanej wskutek wniesienia go tytułem aportu przez (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zamian za obejmowane przez wskazaną spółkę udziały w podwyższonym kapitale zakładowym strony pozwanej.

W dniu 5 lutego 2011 r. powód zawarł umowę ze spółką z o.o. (...), na podstawie której zobowiązała się ona do zorganizowania i obsługi wesela powoda w dniu 19 maja 2011 r. w P. B., powód zaś zobowiązał się do uiszczenia ustalonego wynagrodzenia. Powód zgodnie z postanowieniami umowy uiszczył zaliczkę na poczet ceny w wysokości 5 000,00 zł przelewem w dniu 07 02 2011 r. Ponieważ dwa tygodnie po zawarciu rzeczony umowy zmarł ojciec powoda był on zmuszony zrezygnować z ustalonego umową terminu wesela, o czym niezwłocznie poinformował spółkę. Ostatecznie zgodził się także na zorganizowanie uroczystości weselnej w późniejszym terminie, w efekcie czego strony zawarły we wrześniu 2011 r. kolejną umowę. Zgodnie z jej ustaleniami uroczystość miała odbyć się w dniu 19 maja 2012 r., zaś pierwotnie uiszczona zaliczka została zaliczona na poczet wynagrodzenia strony pozwanej. Dalej powód wskazał, iż w efekcie nieudanych prób renegocjowania warunków tej kolejnej umowy pismem z dnia 5 grudnia

2011 r. złożył stronie pozwanej oświadczenie woli o odstąpieniu umowy, wzywając jednocześnie pozwaną do zwrotu zaliczki, a do którego to żądania pozwana nie chciała się zastosować. Zdaniem powoda strona pozwana nie może uzasadniać odmowy zwrotu zaliczki § 5 ust. 1 umowy, albowiem zapis ten ma charakter klauzuli abuzywnej, której stosowanie w umowach z konsumentami jest niedozwolone. Powód zarzucił także, iż w przypadku rezygnacji powoda z drugiego terminu wesela w grudniu 2011 r. strona pozwana już w kwietniu 2012 r. informowała osobę zainteresowaną organizacją wesela w dniu 19 maja 2012 r., iż ów termin jest zajęty, a zatem pozwana nie poniosła straty skoro w umówionym terminie zorganizowała inną imprezę. Zdaniem powoda umowa łącząca strony była umową o świadczenie usług, stąd należało stosować do niej przepisy dotyczące umów zlecenia właśnie. W związku z tym powód zarzucił, iż w sytuacji, gdy dający zlecenie wypowiedział umowę z ważnych powodów, przyjmującemu zlecenie nie przysługuje prawo do odszkodowania. Ponadto strona pozwana nie wykazała poniesienia jakichkolwiek wydatków związanych z realizacją umowy. Powód podniósł również, iż strona pozwana nie kwestionowała, iż wpłacona przez powoda kwota pieniężna była zaliczką. W związku z tym w oparciu o art. 392§ 1 k.c. powód uznał, że zwrot uiszczonej przez niego zaliczki był jak najbardziej możliwy.

Powód zaprzeczył także jakoby postanowienia obydwu umów były indywidualne uzgadniane. Powód podniósł, iż strona pozwana posługiwała się wzorem umowy, a kwestią, na którą powód miał wpływ, była jedynie liczba gości, ustalenie menu oraz uzupełnienie wykropkowanych miejsc.

Ponieważ rezygnując z umowy powód poniósł koszty świadczenia, z którego nie skorzystał, toteż w ocenie powoda zapis w umowie pozbawiający możliwości zwrotu uiszczonej przez powoda zaliczki jest niegodny z obowiązującymi przepisami tym bardziej, że pozostaje to sprzeczności z zasadą ekwiwalentności wzajemnych świadczeń i powoduje nierównomierne rozłożenie praw i obowiązków stron umowy. Takie naruszenie zasady równości stron i ekwiwalentności świadczeń narusza zdaniem powoda dobre obyczaje kontraktowe i interesy powoda - konsumenta.

Nakazem zapłaty z dnia 2 listopada 2012 r. wydanym w sprawie syg. akt I Nc (...) przez Sąd Rejonowy dla (...) we (...) Wydział (...) nakazał stronie pozwanej (...) sp. z o.o. we W., aby zapłaciła na rzecz powoda kwotę 6 089,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 5 000 zł od dnia 12.10.2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1 089,86 zł od dnia 12.10.2012 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 62,50 zł tytułem kosztów sądowych i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 217,00 zł w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty albo w tymże terminie wniosła sprzeciw do tutejszego Sądu.

Strona pozwana pismem z dnia 11 grudnia 2012 r. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, iż ustawowe prawo odstąpienia uzasadnia zwłoka lub niemożność wykonania zobowiązania wskutek okoliczności, za które ponosi odpowiedzialność strona zobowiązana. W niniejszej sprawie strona pozwana wskazała, iż była gotowa wykonać zobowiązanie zgodnie z umową, a wyżej wymienione przesłanki uzasadniające ustawowe prawo odstąpienia od umowy nie występowały. W związku z tym strona pozwana uznała, że powodowi nie przysługiwało prawo do odstąpienia od umowy tym bardziej, że w umowie nie zawarto przepisu stanowiącego możliwość odstąpienia od niej. Mając powyższe na uwadze strona pozwana uznała, iż powód nie odstąpił skutecznie od umowy zawartej w dniu 10 września 2011 r., stąd nadal rezerwowała termin 19 maja 2012 r. dla powoda o czym informowała osoby zainteresowane. Strona pozwana zarzuciła także, iż przy zawieraniu kolejnej umowy strony ustaliły i były świadome tego, że przy ponownym odwołaniu uroczystości zaliczka nie ulegnie zwrotowi, a zatem wobec tego uzgodnienia nie może tej treści zapis umowy stanowić klauzuli abuzywnej. Co więcej zdaniem strony pozwanej należało uznać, iż strony wbrew dosłownemu brzmieniu słowa „zaliczka” uzgodniły, że suma przelana będzie zadatkiem. W ocenie strony pozwanej z charakteru samej uroczystości jaką jest wesele wynika, iż wymaga

ona indywidualnych ustaleń i współpracy między stronami. Stąd błędnym jest zdaniem pozwanej twierdzenie, że postanowienie umowne, co do którego ręcznie wprowadzano adnotacje na umowie, nie zostało z powodem uzgodnione indywidualnie.

Strona pozwana zarzuciła również, iż zakończyć przez wypowiedzenie niewątpliwie można umowy o dłuższym okresie obowiązywania, polegające na powtarzających się świadczeniach. Wypowiedzenie natomiast nie powinno być sposobem na rozwiązanie umowy, której przedmiotem jest organizacja i obsługa uroczystości, w tym wesel.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 sierpnia 2010 r. we W. Nadzwyczajne Zgromadzenie wspólników spółki pod firmą (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. podjęło uchwałę o wyrażeniu zgody na wniesienie do Spółki wkładu w postaci przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ Kodeksu cywilnego (...) sp. z o.o., stanowiącego zespół składników niematerialnych i materialnych, w skład którego wchodzi prawo własności zabudowanej nieruchomości i innych naniesień. W skład przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. stanowiącego zespół składników niematerialnych i materialnych będącego przedmiotem aportu, w szczególności wchodzi:

- prawo własności nieruchomości położonej w B.,
- środki trwałe,
- wierzytelności przysługujące (...) sp. z o.o., wobec podmiotów,
- wierzytelności przysługujące (...) sp. z o.o. z zawartych umów,
- środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych,
- księgi i dokumenty związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

W dniu 31 grudnia 2010 r. we W. Nadzwyczajne Zgromadzenie spółki pod firmą (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. podjęło uchwałę nr (...) w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego spółki (...) sp. z o.o., odpowiadającego (...) udziałom, które zostały objęte przez (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zamian za aport w postaci przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ kodeksu cywilnego.

Dowody:

akt notarialny z dnia 31.12.2010 r. Repetytorium A. (...) (k. 19-22)

aktualny odpis K. R. S.nr (...) z dnia 08.10.2012 r. (k. 35-37)

aktualny odpis K. R. S.nr (...) z dnia 07.12.2012 r. (k. 64-66)

Spółka z o.o. (...) i powód w dniu 5 lutego 2011 r. w B. zawarły umowę, której przedmiotem była organizacja i obsługa uroczystości weselnej w P. B. w dniu 22 maja 2011 r. od godziny 18 do dnia następnego do godziny 4, a zleceniodawca zobowiązał się do uregulowania należności przelewem na wskazany w umowie rachunek bankowy strony pozwanej:

- zaliczki w wysokości 5 000,00 zł płatnej w terminie 3 dni od daty podpisania umowy,
- pozostałej kwoty płatnej do dnia 14 maja 2011 r. (najpóźniej 7 dni przed rozpoczęciem uroczystości),
- dodatkowych kosztów powstałych w trakcie uroczystości oraz do pokrycia ewentualnych szkód w ciągu 3 dni od daty zakończenia uroczystości.

Zleceniodawca zobowiązał się dostarczyć do dnia 7 maja 2011 r. listę uczestników.

W treści umowy znalazł się zapis, iż uiszczona przez powoda zaliczka w przypadku odstąpienia od umowy nie podlega zwrotowi.

Dowód:

umowa z dnia 05.02.2011 r. (k. 15-17)

Powód uiścił zaliczkę w wysokości 5 000,00 zł przelewem na rachunek bankowy w dniu 7 lutego 2011 r.

Dowód:

potwierdzenie transakcji (...)_ (...) - wydruk z dnia 05.10.2012 r. (k. 18)

W związku ze śmiercią ojca powoda J. B. w dniu 21 lutego 2011 r. powód wraz z U. B. w marcu 2011 r. poinformował stronę pozwaną o chęci przeniesienia uroczystości na inny termin. Początkowo państwo B., reprezentujący stronę pozwaną, wyrazili zgodę na zmianę terminu organizacji wesela powoda oraz zgodzili się na zwrot uiszczonej przez powoda zaliczki w ratach. Na przełomie kwietnia i maja 2011 r. państwo B. przestali być menagerami i nie byli już upoważnieni do reprezentowania strony pozwanej, a pozwana ostatecznie odmówiła zwrotu zaliczki godząc się na jej zaliczenie na poczet kolejnej imprezy, na co powód przystał.

Strony w dniu 10 września 2011 r. w B. zawarły kolejną umowę, której przedmiotem była organizacja i obsługa uroczystości weselnej w P. B. w dniu 19 maja 2012 r., a zleceniodawca zobowiązał się do uregulowania należności przelewem na wskazany w umowie rachunek bankowy strony pozwanej.

Zleceniodawca zobowiązał się dostarczyć do dnia 05 maja 2012 r. listę uczestników.

W treści umowy znalazł się zapis, iż uiszczona przez powoda zaliczka w przypadku odstąpienia od umowy nie podlega zwrotowi.

Dowód:

odpis skrócony aktu zgonu z dnia 25.02.2011 r. (k. 23)

umowa z dnia 10.09.2011 r. (k. 24-25)

zeznania świadka U. B. (k. 87-90)

przesłuchanie powoda K. B. (k. 126)

Pismem przesłanym drogą elektroniczną w dniu 21 listopada 2011 r. powód przedstawiając trudną sytuację w jakiej się znalazł prosił o odwołanie terminu wesela oraz o zwrot wpłaconej przez niego zaliczki. Powód jednocześnie zapewnił stronę pozwaną o chęci organizacji w P. B. rzeczony uroczystości, ale nie był w stanie określić konkretnego terminu. Strona pozwana jednak nie wyraziła zgody na propozycję powoda utrzymując, iż zaliczka nie zostanie powodowi zwrócona.

W listopadzie 2011 r. strona pozwana wysłała do U. B. ofertę z 10 % rabatu na organizację wesela. Jednak wraz z pojawieniem się zainteresowania powoda powyższym rabatem, strona pozwana wyjaśniła, iż oferta została do nich wysłana omyłkowo i ich nie dotyczy.

M. J. (1) w dniu 15 grudnia 2011 r. w imieniu strony pozwanej odebrała pismo powoda z dnia 5 grudnia 2011 r., którym to powód złożył oświadczenie woli o odstąpieniu od umowy zawartej w dniu 10.09.2011 r. Jako powód odstąpienia od umowy powód podał nieprofesjonalizm w postaci wysłania do niego oferty rabatu, a następnie wycofania się z

niej. Powód jednocześnie wezwał stronę pozwaną do zwrotu wpłaconej przez niego zaliczki w wysokości 5 000 zł w terminie 7 dni.

W związku z brakiem reakcji ze strony pozwanej powód zwrócił się o pomoc do Federacji (...) Oddziału w P., która wystosowała do strony pozwanej pismo z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie, a w szczególności wyjaśnienie odmowy zwrotu uiszczonej przez powoda zaliczki. Wskutek braku reakcji Federacja (...) Oddział w P. pismem z dnia 22.02.2012 r. przypomniała stronie pozwanej o odpowiedzi na jej wcześniejsze pismo.

W związku z dalszym brakiem jakiegokolwiek reakcji strony pozwanej powód wielokrotnie (19.03.2012 r., 08.05.2012 r., 14 maja 2012 r.) wzywał stronę pozwaną do zwrotu uiszczonej przez niego zaliczki z zastrzeżeniem, iż w przypadku bezskutecznego upływu wskazanego przez niego terminu sprawa zostanie skierowana z powództwa cywilnego do sądu. Drugie wezwanie do zapłaty z dnia 08.05.2012 r., wysłane przez powoda w dniu 08.05.2012 r., zostało odebrane przez stronę pozwaną w dniu 09.05.2012 r. Kolejne wezwanie do zapłaty z dnia 14 maja 2012 r. nadane na poczcie w dniu 15.05.2012 r. zostało odebrane przez stronę pozwaną w dniu 18.05.2012 r.

Dowody:

pismo powoda z dnia 05.12.2011 r. (k. 26)

potwierdzenie odbioru pisma powoda w dniu 15.12. (...). (k. 27-28)

wydruk z korespondencji elektronicznej z dnia 05.12.2011 r. (k. 29)

pismo z dnia 16.01.2012 r. (k. 30)

pismo z dnia 22.02.2012 r. (k. 31)

wezwanie przedsądowe z dnia 19.03.2012 r. (k. 32)

wezwanie do zapłaty z dnia 08.05.2012 r. (k. 33)

potwierdzenie odbioru (k. 34)

wezwanie do zapłaty z dnia 14.05.2012 r. (k. 39)

potwierdzenie nadania i odbioru (k. 39 verte)

zeznania świadka U. B. (k. 87-90)

wydruk z korespondencji elektronicznej między powodem a stroną pozwaną z listopada 2011 r. (k. 123-124)

wydruk z korespondencji elektronicznej między powodem a stroną pozwaną z listopada 2011 r. (k. 106)

wydruk z korespondencji elektronicznej między powodem a stroną pozwaną z listopada 2011 r. (k. 133-135)

przesłuchanie powoda K. B. (k. 126)

Strona pozwana po podpisaniu z zamawiającym umowy na organizację wesela częstokroć w załącznikach do umowy określa indywidualne ustalenia dotyczące: ilości gości, menu, harmonogramu i organizacji przyjęcia, dekoracji i ustawień, wynajmu pokoi w dniu wesela, szczegółowego planu przybycia gości i P. Młodej, rozmieszczenia gości przy stołach zgodnie z winietkami, danych kontaktowych osób z przyjęcia. Wszystkie rzeczony załączniki ustalone są odpowiednio wcześniej przed samym weselem na miesiąc lub dwa miesiące przed planowaną uroczystością. Strona pozwana ma w zwyczaju osobiście lub drogą mailową ustalać drobniejsze szczegóły lub wprowadzać drobne zmiany organizacyjne.

Dowód:

wydruk z korespondencji elektronicznej pomiędzy stroną pozwaną a A. Ł. z maja oraz lipca 2011 r. (k. 107-110)

załącznik nr 1 do umowy zawartej 02.06.2010 r. dotyczący cen menu w P. B. (k. 110-111)

załącznik nr 2 do umowy zawartej 02.06.2010 r. dotyczący zawartości menu w P. B. (k. 112-113)

załącznik nr 3 do umowy zawartej 02.06.2010 r. dotyczący dekoracji, ustawień w P. B. (k. 114)

załącznik nr 4 do umowy zawartej 02.06.2010 r. dotyczący wynajmu pokoi w P. B. w dniu 30.07.2011 r. (k. 115)

załącznik nr 5 do umowy zawartej 02.06.2010 r. dotyczący harmonogramu i organizacji przyjęcia w P. B. w dniu 30 lipca 2011 r. (k. 116)

załącznik nr 6 do umowy zawartej 02.06.2010 r. dotyczący szczegółowego planu przybycia gości i P. Młodej do P. B. w dniu 30.07.2011 r. (k. 117)

załącznik nr 7 do umowy zawartej 02.06.2010 r. dotyczący rozmieszczenia gości przy stołach zgodnie z winietkami w P. B. (k. 118-119)

załącznik nr 8 do umowy zawartej 02.06.2010 r. dotyczący danych kontaktowych osób przyjęcia w P. B. w dniu 30.07.2011 r. (k. 120)

W tym stanie rzeczy Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W ocenie Sądu umowa, jaka łączyła strony zawarta jako kolejna, tj. w dniu 10.09.2011r. i w związku z którą powód dochodził swego roszczenia w niniejszym postępowaniu, była - wbrew twierdzeniom stron, w szczególności powoda - umową o dzieło, a nie umową zlecenia. Strona pozwana zobowiązała się wszak do zorganizowania w określonym dniu konkretnej imprezy, tj. przyjęcia weselnego. Pozwana miała przy tym zapewnić miejsce uroczystości, poczęstunek oraz odpowiednią obsługę gości w trakcie imprezy. Jest oczywistym zatem, iż jej rola nie miała polegać na tym, iż będzie się starała, ażeby impreza weselna się odbyła, ale miała tę imprezę - według planu, który miał być szczegółowo określony na 2 tygodnie przed imprezą, zorganizować. Świadczenie pozwanej nie miało zatem polegać na staraniu, ale na uzyskaniu określonego skutku tych starań w postaci imprezy weselnej właśnie. Wynagrodzenie określono w umowie wskazując podstawy do jego ustalenia w przyszłości, tj. stawka za menu pomnożona przez liczbę gości. Tym samym treść zawartej umowy zawierała wszystkie essentialia negotii wskazane w art. 627 kc i 628 zd. 1 kc, pozwalając zakwalifikować łączący strony stosunek prawny jako umowę o dzieło właśnie. Godzi się przy tym zauważyć, iż z tego typu umową, tj. rezultatu, mamy do czynienia nie tylko wówczas, gdy skutek działań przyjmującego zamówienie ma materialny charakter, ale także w tych wszystkich przypadkach, w których mimo braku materialnego efektu działań wykonawcy efekt tych działań możliwy jest do skonkretyzowania na tyle, ażeby możliwa była ocena prawidłowości jego wykonania z punktu widzenia istnienia czy też braku jego wad. Jako przykłady umów o dzieło właśnie wskazywane są np. umowy o realizację przedstawienia czy o realizację ustalonego programu wycieczki (vide: orzeczenie SN z 101.11.2005r., V CK 332/05).

Skoro zatem umowa łącząca strony miała charakter umowy o dzieło, toteż w pierwszej kolejności należało ustalić czy zapis umowny par. 5 ust. 1 zd. 2, a mianowicie, iż w razie odstąpienia od umowy przez zleceniodawcę (w istocie przez zamawiającego) zaliczka nie podlega zwrotowi, nie pozostawał w sprzeczności z takimi przepisami kodeksu cywilnego regulującymi umowę o dzieło właśnie, które miałyby charakter normy ius cogens. W takim bowiem przypadku zbędne byłoby czynienie ustaleń czy zapis ten miał charakter klauzuli abuzywnej. Sprzeczność zapisu umownego z normą o charakterze ius cogens powoduje bowiem jego nieważność w każdym przypadku, bez względu na to czy umowa taka zawierana jest z konsumentem czy z podmiotem profesjonalnym.

I tak też w ocenie Sądu w istocie przywołany zapis umowy pozostawał w sprzeczności z normą o charakterze *ius cogens* właśnie, a to z art. 644 kc. Zgodnie z treścią przywołanej regulacji zamawiający dopóki dzieło nie zostało wykonane, a więc tak jak w sporze między stronami, może odstąpić od umowy w każdej chwili, ale płacąc umówione wynagrodzenie. W grudniu 2011r., tj. w dacie złożenia przez powoda oświadczenia o odstąpieniu od umowy, dzieło nie było wszak ukończone, co dawało powodowi prawo do odstąpienia od umowy. Natomiast wraz z odstąpieniem powstał po stronie powoda obowiązek zapłaty umówionego wynagrodzenia, a zatem co najmniej tych 5 000 zł zaliczki. W tym zakresie zapis umowy o braku zwrotu zaliczki nie pozostawał w sprzeczności z art. 644 kc skoro ustawodawca dając zamawiającemu prawo do odstąpienia od umowy nakłada na niego obowiązek zapłaty umówionego wynagrodzenia. W ten sposób chroni wykonawcę przed poniesieniem szkody wynikającej z wydatków poczynionych na realizację dzieła do czasu odstąpienia od umowy w sytuacji, gdy do jej realizacji nie dojdzie z winy zamawiającego. Jednakże zgodnie ze zdaniem drugim przywołanego art. 644 kc zamawiający może w takim przypadku odliczyć (od umówionego wynagrodzenia) to co wykonawca oszczędził z powodu niewykonania dzieła. W tym zatem sensie zapis umowy par. 5 ust. 1 zd. 2 był sprzeczny z art. 644 kc, mającym charakter normy *ius cogens*, iż nie dawał zamawiającemu możliwości odliczenia z umówionego wynagrodzenia tego co wykonawca zaoszczędził na skutek niewykonania dzieła.

Zgodnie zatem z art. 644 kc powód mógł w grudniu 2011r. skutecznie odstąpić od umowy. Rzeczywistym powodem tego odstąpienia był fakt, iż pozwana nie zaproponowała mu rabatów jakie w tym czasie oferowała innym klientom. Powód odstąpienie nie był jednak istotny z punktu widzenia skuteczności odstąpienia, gdyż bez względu na przyczynę w każdym czasie zamawiający – dopóty dzieło nie zostało ukończone – może od umowy odstąpić. Odstępując od umowy musiał jednak liczyć się z obowiązkiem zapłaty umówionego wynagrodzenia, zatem co najmniej owej zaliczki płatnej na poczet wynagrodzenia właśnie, a zatem z faktem, że nie będzie ona – co do zasady - podlegała zwrotowi, chyba że wykaże, iż wykonawca zaoszczędził przez to, że dzieło nie zostało de facto zrealizowane. Ciężar dowodu tego czy i ile wykonawca zaoszczędził spoczywa co do zasady na zamawiającym. W realiach rozpoznawanego sporu musiałby on jednak wykazać, iż przyjętej kwoty 5 000 zł zaliczki pozwana nie wydała na organizację przyjęcia weselnego planowanego na maj 2012r. Dowód na okoliczność negatywną, tj. na brak wydatków, nie jest jednak z logicznego punktu widzenia możliwy, a zatem ciężar dowodu w tym zakresie został w niniejszym postępowaniu przerzucony na pozwaną właśnie. To pozwana winna zatem wykazać, iż kwotę 5000 zł wydatkowała na planowaną w maju 2012 r. uroczystość. Jedyne dowody jakie zaoferowała na te okoliczności to w istocie zeznania świadka K. J. i przesłuchanie w charakterze pozwanej M. J. (2). W ocenie Sądu nie były one jednak wystarczające. W szczególności Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. J. w takim zakresie, w jakim świadek ten twierdził, iż pozwana w dniu 19.05.2012r. była gotowa świadczyć imprezę weselną na rzecz z powoda i że wszystkie towary potrzebne dla jej organizacji zostały zakupione. Zeznania świadka w tym zakresie są po pierwsze niespójne, a po drugie sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. I tak też świadek zeznawał (minuta 24 jego zeznań), iż to rodzice powoda poinformowali go, że młodzi się rozstają i że wesela nie będzie, ale jednocześnie, iż oni- rodzice - zorganizują w tym terminie inną imprezę, np. szkolenie. Zaraz później świadek twierdził zaś, iż informacje o rezygnacji otrzymał od samego powoda i nie był już pewien czy osoby, które miały przecież zlecić organizację innej imprezy, były rodzicami powoda czy jego przyszłej żony. Dalej zeznał on, iż na przełomie zimy 2011r i wiosny 2012r. „ostatecznie sprawa tego szkolenia umilkła” (minuta 25 .50 jego zeznań). Następnie zaś zeznał, iż „termin majowy trzymali dla powoda, bo tak mówił ojciec panny młodej: żeby ten termin trzymać na szkolenie albo inną imprezę” (minuta 27.45 jego zeznań). A zatem raz to świadek twierdzi, iż sprawa tej innej imprezy ostatecznie ucichła na przełomie 2011 i 2012r., a zaraz potem, że „trzymali oni” w maju 2012r. termin imprezy dla powoda. Zeznania te są nie tylko niekonsekwentne, ale i nielogiczne. Skoro pozwana wiedziała już w grudniu 2011r., iż na pewno w maju 2012r. nie odbędzie się wesele powoda, to na świadczenie jakiej imprezy w tym to maju 2012r. była gotowa, skoro ustalenia odnośnie tej innej imprezy – nawet jeśli de facto miały miejsce - były na tyle nieprecyzyjne, iż pozwana nie mogła wiedzieć ani jaki ostatecznie miałby być jej charakter, ani na ile osób miała być zorganizowana ani z jakim menu. Nie można zatem było uznać za wiarygodne zeznań świadka, iż w maju 2012r. pozwana była gotowa świadczyć imprezę inną niż weselna, skoro nie mogła znać nawet charakteru tej imprezy. Ostatecznie zaś świadek zeznał, iż w dniu 19.05.2012r. pozwana była gotowa świadczyć imprezę weselną i że wszystkie produkty na tę imprezę były zakupione jak i ludzie do jej obsługi zostali zakontraktowani (minuta 31 jego zeznań). Zeznaniom tym nie sposób jednak dać wiarę. Chwilę wcześniej świadek

twierdził, iż pozwana była gotowa świadczyć inną imprezę niż weselna, a ostatecznie, iż w dniu 19.05.2012r. wszystko było gotowe na wesele właśnie. Skoro jednak już od grudnia 2011r. pozwana wiedziała, że wesela nie będzie, bo dotarło do niej oświadczenie powoda o odstąpieniu do umowy, to nie sposób logicznie uzasadnić jej twierdzeń o pozostawaniu w gotowości do świadczenia wesela właśnie. Nie miała przecież pozwana dostatecznych informacji odnośnie tego ile będzie osób zaproszonych i jakie będzie menu, a zatem nie mogła dokonać zakupów towarów ani zakontraktować osób do obsługi wesela, gdyż nie dysponowała informacjami jakie towary ma zakupić i do obsługi jakiej imprezy ma zatrudnić osoby. Twierdzenia o gotowości świadczenia wesela właśnie były niewiarygodne tym bardziej, iż pozwana nie wspominała o tym w sprzeciwie od nakazu zapłaty ani w kolejnym piśmie procesowym, a pojawiły się one dopiero podczas zeznań świadka i przesłuchania strony pozwanej. Gdyby rzeczywiście pozwana poniosła konkretne wydatki związane z realizacją wesela powoda to nic nie stało na przeszkodzie, by przedstawić dowody w postaci pisemnych dokumentów rozliczeniowych potwierdzających ten fakt (faktury zakupu, umowy zawarte z osobami zatrudnionymi do obsługi wesela), a czego wszak nie uczyniła.

Także przesłuchanie w charakterze strony pozwanej M. J. (2) nie dostarczyło odpowiednich dowodów co do istotnego w sprawie faktu wydatkowania zaliczki uiszczonej przez powoda. Znamienne jest przy tym, iż o ile świadek K. J. twierdził, iż propozycja zorganizowania innej imprezy niż wesele w maju 2012r. miała wyjść od rodziców powoda albo jego ówczesnej narzeczonej o tyle przesłuchiwana w sprawie M. J. (2) zeznała, iż była to propozycja ze strony samego powoda. Jednocześnie zeznała, iż nie traktowali tej propozycji poważnie, bo nie było wiadome jaka to ma być impreza ani w jakim terminie. Jest zatem oczywiste, że kwoty 5000 zł pozwana nie mogła wydać na organizację imprezy, której nawet charakter nie został określony. Również na organizację wesela owa kwota nie mogła być wydatkowana. Jakkolwiek M. J. (2) zeznawała, iż na dzień tej imprezy część towarów została zamówiona, to jednak nie była w stanie wskazać jakie to konkretnie były produkty poza ogólnym sformułowaniem, iż mogły to być napoje. Jednocześnie twierdziła, iż nie pamięta czy wystosowała zamówienie na towary potrzebne na to wesele ani też czy zatrudniła zewnętrznych kucharzy do obsługi wesela (min. 59 – ta i 60 – ta jej przesłuchania). W ocenie Sądu tej treści zeznania nie mogły stanowić dowodu wystarczającego dla wykazania faktu i wysokości wydatkowania zaliczki w kwocie 5 000 zł z tych samych powodów, dla których Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka K. J., a to z uwagi na fakt, iż są one mało precyzyjne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Nie sposób uznać, iż mając wiedzę najdalej w grudniu 2011r. o odstąpieniu od umowy pozwana w maju 2012r. była gotowa do przeprowadzenia imprezy weselnej tym bardziej, iż nigdy nie doszło między stronami do ostatecznego ustalenia liczby gości i menu.

Zatem strona pozwana nie wykazała, ażeby poniosła jakiegokolwiek wydatki związane z organizacją wesela albo jakąkolwiek inną na rzecz powoda w dniu 19.05.2012r. Gdyby miała ponieść stratę w postaci nieosiągniętych, a spodziewanych korzyści z uwagi na niezorganizowanie w tym dniu żadnej imprezy z winy powoda właśnie, to mogła przedstawić do potrącenia roszczenie o zwrot utraconych korzyści, a czego ani przed ani w trakcie sporu nie uczyniła. Skoro zatem nie wykazała pozwana, iżby cokolwiek z pieniędzy uzyskanych od powoda jako zaliczka przeznaczyła na organizację jego imprezy, to powód mógł żądać zwrotu całości tej zaliczki, tj. 5000 zł, jako tego co w istocie pozwana zaoszczędziła nie realizując dzieła na jego rzecz, a to na podstawie art. 644 zd. 2 kc.

Odsetki od kwoty 5000 zł należały się jednak nie od daty wskazywanej w pozwie, tj. od 8 lutego 2011r. jako dnia następnego po dniu wpłaty przez powoda kwoty 5000 zł na rzecz pozwanej tytułem zaliczki właśnie. Począwszy do dnia wpłaty tej kwoty do dnia skutecznego odstąpienia od umowy nie było wszak powodów, dla których pozwana miałaby obowiązek zwrotu zaliczki, a tym samym nie mogła być w opóźnieniu w wykonaniu tego obowiązku, a zatem za ten czas nie mogły być także naliczane odsetki za opóźnienie właśnie. Roszczenie powoda stało się wymagalne dopiero z chwilą odstąpienia od umowy, tj. w dniu 15.12.2011r. kiedy to oświadczenie o odstąpieniu dotarło do pozwanej (art. 494 kc) . Ponieważ jednak w piśmie stanowiącym o odstąpieniu od umowy powód sam wskazał termin 7 dni do zwrotu wpłaconej zaliczki, liczonych od dnia otrzymania oświadczenia o odstąpieniu, toteż w istocie roszczenie jego stało się wymagalne po upływie tych 7 dni, a zatem z dniem 22.12.2011r., a co z kolei oznacza, iż pozwana pozostała w opóźnieniu ze zwrotem zaliczki od dnia 23.12.2011r. Odsetki za okres od 23.12.2011r. do dnia 11.10.2012r., tj. dnia poprzedzającego wniesienie powództwa, wyniosły zaś kwotę 523, 60 zł. Powód tytułem należności głównej i

skapitalizowanych odsetek mógł zatem żądać łącznie kwoty 5 523, 60 zł. Rozstrzygnięcie o odsetkach oparto na art. 481 par. 1 i art. 482 par. 1 kc.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na art. 100 zd. 2 kpc, a to wobec nieznacznej tylko przegranej powoda. Z żądanej przez siebie kwoty 6 089, 86 zł powód uzyskał bowiem 5 523, 60 zł wygrywając w 91 %, a zatem może być uznany za stronę wygrywającą w znacznej części. Na zasądzoną na jego rzecz kwotę 1 467 składa się opłata od pozwu w wysokości 250 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1 200 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Mając na uwadze powyższe i w oparciu o przywołane przepisy orzeczono jak w sentencji.